

Vedoucí úloha KSČ — zdroj úspěchů při budování moderní ČSLA

Plné a všestranné uplatnění vedoucí úlohy strany v celém procesu budování nové společensko-ekonomické formace a ve všech částech tohoto procesu je objektivní zákonitostí a předpokladem úspěšnosti rozvoje společnosti na cestě ke komunismu.

Vedoucí úloha strany není však samoúčelem, ale vystupuje jako princip, jako nezbytný předpoklad možností i schopností strany plnit své historické poslání a uvádět do života cíle a tužby dělnické třídy, její program a politiku. Vedoucí úloha strany jako princip socialistické výstavby se konkrétně projevuje a nachází svůj výraz ve stranickém vedení, jehož obsahové zaměření, metody a formy jsou v dialektickém pohybu. Mají konkrétně historický charakter. Vyjadřují úsilí strany v daných oblastech hospodářského i společenského života, i způsoby, jimiž strana v jednotlivých vývojových etapách i v rámci těchto etap, na základě konkrétní historické situace, usiluje o vedení společnosti a realizaci své politiky. To je, jaké stanoví v dané situaci cíle, jak je objasňuje, prosazuje, jak pro ně získává, jak odstraňuje překážky, čemu věnuje pozornost, jak vytváří předpoklady a shromažďuje síly pro

další postup vpřed, jak rozvíjí iniciativu a aktivitu lidí, jak zkoumá a upravuje své průvodní záměry atd. Poučným a zajímavým shrnutím poznatků z činnosti KSČ a jejích řídicích orgánů právě v tomto směru je publikace zpracovaná za vedení plukovníka Ing. J. Liptáka, CSc. Vydalo ji Naše vojsko v roce 1981 pod názvem „KSČ o ozbrojených silách“.

Vedoucí úloha strany není tedy stav vlády strany na masami, ale proces cílevědomého vedení mas stranou, v němž masy uznávají nezastupitelnou a vedoucí roli strany ve vytyčení správného programu i optimálních cest jeho realizace a v němž strana zároveň respektuje ničím nezaměnitelnou roli uvědomělého, dobrovolného, tvůrčího a aktivního vstupu mas do realizace své politiky. V tomto procesu se masy ztotožňují s politikou strany a vystupují jako aktivní subjekt její realizace.

V socialistické společnosti je vedoucí úloha strany zakotvována i „de jure“ a má tak i právní vyjádření. Právní vyjádření vedoucí úlohy strany však samo o sobě nezabezpečuje její realizaci a účinné stranické vedení, tedy vedoucí úlohy strany „de facto“. Zkušenosti přitom ukazují, že rozhodující pro praxi je vedoucí úloha

strany, která se projevuje ve vedení společnosti „de facto“, neboť bez tohoto faktického vedení nemá vedoucí úloha jen „de jure“ smysl.

Uplatňování vedoucí úlohy strany a vedení společnosti stranou není a nemůže být řízením věcí. Je to především vedení lidí a řízení sociálních procesů. To v plném rozsahu platí i pro oblast vojenské výstavby, upevňování obranyschopnosti ČSSR a výstavbu jejich ozbrojených sil, zvláště jejich jádra — ČSLA.

ČSLA je součástí československé socialistické společnosti, je složkou jejího politického systému. Nicméně je však složkou zvláštní — mocenskou, ozbrojenou, přísně centralizovanou, účelově uspořádanou a připravovanou pro vedení ozbrojeného zápasu.

Proto také stranické vedení ČSLA je součástí celkového vedení naší společnosti Komunistickou stranou Československa. Základní principy a požadavky uplatňování vedoucí úlohy KSČ ve společnosti platí i v podmínkách ČSLA. Avšak ze zvláštností výstavby, funkcí i předurčení ČSLA jako vyhraněné třídního a mocenského nástroje socialistického státu vyplývají některé zvláštnosti v obsahu, struktuře, principech i mechanismu uplatňování vedoucí úlohy KSČ v ČSLA.

Základní a výraznou zvláštností, která se promítá jak do obsahu všech základních oblastí stranického vedení ČSLA, tak i do jeho metod a mechanismu, je zásada přímého řízení ČSLA ústředním výborem KSČ a jeho orgány. Přímé řízení ČSLA ústředním výborem KSČ je tak nedílnou součástí stranického vedení ČSLA a tím i jak nezbytnou podmínkou; tak i prostředkem plného uplatnění vedoucí úlohy KSČ při výstavbě a v činnosti takového zvláštního systému, jaký ČSLA svou organizační výstavbou, zaměřením i způsobem řízení tvoří.

Stranické vedení ČSLA je zákonitým a nepřetržitým procesem, základním principem výstavby a fungování ČSLA jako armády nového typu. Proto nemá a nemůže mít neměnný, jednou provždy daný obsah.

Jeho obsah se vyvíjí v závislosti na situaci, možnostech i potřebách, zejména však v závislosti na vývoji mezinárodně politické situace, dosažených výsledcích ve všestranném rozvoji vlastní společnosti, ekonomických možnostech, jakož i na úrovni bojové síly a bojové pohotovosti samé armády.

V obecně podobě však vždy v obsahu stranického vedení ČSLA v popředí pozornosti stojí celá činnost KSČ, zaměřená na výstavbu a fungování ČSLA jako armády nového typu a na upevňování její bojové síly, chápané v jednotě technického vybavení, morálního ducha a bojového mistrovství vojsk, jakož i na zabezpečování nepřetržité a vysoké bojové pohotovosti a upevňování spojeneckých svazků.

Komunistická strana Československa, která naplňuje a upřesňuje obsah stranického vedení Československé lidové armády, usiluje zejména o:

- stanovení své vědecky zdůvodněné vojenské politiky a včasné, situací a potřebám odpovídající její úpravy a upřesňování,
- vypracování své vojenské politiky odpovídající vojenské doktríně ČSSR,
- všestranné posilování internacionálního charakteru obranných opatření a činnosti armády ve svazku armád Varšavské smlouvy, zvláště prohlubování všestranné spolupráce se Sovětskou armádou,
- posilování svého vlivu na řízení života ČSLA jako armády nového typu, obsahové zaměření a kvalitu její bojové a politické přípravy a stanovení základních opatření k posilování její bojové síly a bojové pohotovosti,
- naplňování kontrolní funkce svých orgánů vůči ČSLA (zejména předsednictva a sekretariátu ÚV KSČ a příslušného oddělení ÚV KSČ),
- zabezpečování výběru, přípravy a rozmístování kádru velitelského sboru,
- nepřetržitě a konkrétní řízení účinné stranickopolitické práce v ČSLA.

Vedení ČSLA Komunistickou stranou Československa je strukturálně uskutečňováno v dialektické jednotě politického, orga-

nizačního a ideologického vedení. Politické vedení soustřeďuje pozornost především k vypracování a úpravám vojenské politiky strany a doktríny ČSSR a celkovému rozvoji ČSLA jako armády nového typu a součástí československého politického systému. Organizační vedení nachází svůj výraz především ve vypracování a realizaci opatření vědecky zdůvodněné, situaci a potřebám odpovídající vojenské výstavby v užším slova smyslu, kontrole průběhu vojenské výstavby, kvality dosahovaných výsledků a realizaci opatření, která směřují ke zdokonalování bojové síly a bojové pohotovosti ČSLA, jakož i vlivu na přípravu a rozmístění velitelského sboru. Ideologické vedení spočívá především v řešení základních teoretických a všeobecných ideově politických otázek, v rozvíjení socialistické vojenské vědy, v péči o kvalitu a nepřetržitost politické a vojenské výchovy příslušníků ČSLA a upevňování jejich morálně politického stavu.

Při uskutečňování stranického vedení má mimořádně významné místo úroveň a kvalita řízení stranickopolitické práce, jejíž podstatou je nepřetržitá a účinná práce strany mezi příslušníky ČSLA. Jejím cílem je vysvětlovat jim politiku strany a její požadavky a získávat je k jejich důslednému a tvůrčímu uvádění do života.

Velký význam stranickopolitické práce v procesu uplatňování stranického vedení v ČSLA vyplývá tedy především z plného docenění ničím nezaměnitelné role subjektivního činitele, to je člověka na všech stupních a ve všech rovinách hierarchicky uspořádané armádní organizace. Nároky na její nepřetržitost, konkrétnost a účinnost jsou pak i odrazem poznání, že stranické vedení nelze „vybojovat“ a potom se o ně jen opírat. Stranické vedení musí být nepřetržitou, živou prací a lidmi udržováno, upevňováno a vždy znovu a znovu na potřebné úrovni obnovováno. KSČ a její vedoucí orgány proto věnovaly a věnují mimořádnou pozornost a péči těm činitelům a orgánům, které o kvalitě a nepřetržitosti stranického vedení rozhodují. Jde zejména o Radu obrany státu, Federální minis-

terstvo národní obrany a jeho složky, vojenské rady svazů, velitelský sbor a štáby Československé lidové armády v celé šíři na různých stupních funkčního zařazení a v široké, profesionální různorodosti. Jde dále o výstavbu a práci stranickopolitických orgánů v čele s HPS ČSLA, kvalitu práce celého politického aparátu a stranických organizací. Vzájemné vztahy těchto činitelů jsou v ČSLA systémově uspořádány a přesně stanoveny Základními řády, předpisy a Směrnicemi ÚV KSČ pro práci politických orgánů a stranických organizací v ČSLA, které představují jak zobecněné zkušenosti sovětské i naší vojenské výstavby, tak i perspektivní požadavky dalšího rozvoje socialistické společnosti a jejich ozbrojených sil. Zabezpečují jak harmonické plnění úkolů jednotlivých složek, tak i uplatnění obecně platných požadavků rozvoje demokratismu, iniciativy a aktivity lidí v podmínkách přísného vojenského centralismu a nedílné velitelské pravomoci, bez níž moderní ozbrojené síly nemohou spolehlivě fungovat.

Rada obrany státu, vláda, ministerstva a orgány velení ozbrojeným silám koncepčně rozpracovávají úkoly vojenské politiky strany pro ozbrojené síly, zabezpečují fungování jednotného systému branné přípravy obyvatelstva, organizují mezinárodní spolupráci, všestranně zabezpečují činnost ozbrojených sil, včetně jejich vybavení bojovou technikou a ostatním materiálem. Stanoví objem, rozsah i časovou posloupnost plnění úkolů a pečují o přípravu, školení a účelné rozmístění kádřů. Náročně kontrolují plnění úkolů, studují a zobecňují zkušenosti z procesu výstavby ozbrojených sil.

Velitelský sbor ozbrojených sil ve svém celku (při vlastním vnitřním a velmi členitém dělení) v družném úsilí s politickými orgány a stranickými organizacemi zabezpečuje a uskutečňuje přípravu vojsk — jejich výcvik a výchovu ke spolehlivému plnění svěřených úkolů. Přímou a bezprostředně velí jednotkám, útvarům a svazkům. Všestranně upevňuje organizovanost a kázeň vojsk, zabezpečuje jejich stálou

bojovou pohotovost a přechod do jejich vyšších stupňů. Plánuje a vede výcvik, dbá o jeho modernost, vysokou efektivnost a výsledky vzhledem k potřebám soudobého boje. Studuje a zobecňuje nejlepší zkušenosti z jeho metodiky a usiluje o modernizaci učebně výcvikové základny. Při velení vojskům dbá o soustavné upevňování jejich morálně politického stavu, o výchovu k bezvýhradné oddanosti KSČ a věrnosti její politice a věci socialismu. Upevňuje vlastenecké a internacionální cítění a odpovědnost vojsk a prohlubuje jejich nenávisť k třídním nepřítelům.

Politické orgány a stranické organizace v ozbrojených silách v družném úsilí s veliteli pečují o soustavné uplatňování vedoucí úlohy strany ve všech oblastech života vojsk a o důslednou realizaci její politiky v životě jednotek, útvarů a svazků, v nichž působí.

Toto úsilí nachází svůj výraz v konkrétním určování správného obsahu, v stanovení neúčinnějších metod každodenního řízení a realizace účinné stranickopolitické práce, dále v orientaci na všestranné upevňování vojenského režimu a uvědomělé vojenské kázně, bojeschopnosti a bojové pohotovosti jednotek, útvarů a svazků, jakož i úsilí o vysokou efektivnost mnohostranné přípravy a výcviku vojsk.

Bezprostředně organizují a uskutečňují politickou přípravu velitelského sboru a vojsk, rozvíjejí masově politickou práci a využívají činnosti společenských organizací, pro níž spolu s veliteli pomáhají vytvářet potřebné podmínky.

Ostatní příslušníci ozbrojených sil svým vztahem ke službě a k plnění konkrétně zadaných úkolů konečnými rozhodují o kvalitě realizace všech úkolů ozbrojených sil. Zvládnutí zbraní a bojové techniky, jejich efektivní využití závisí právě na kvalitě jejich přípravy a aktivním vztahu k ní, na úrovni jejich morálně politického stavu, na ochotě bezvýhradně plnit složité úkoly vojenské služby a rostoucí nároky z ní plynoucí nejen na fyzické, ale i psychické síly každého jednotlivce.

Kritériem pravdivosti a správnosti teorie je praxe. Už sám zřejmý a tím více podrobný pohled na historii budování ČSLA jako armády nového typu velmi přesvědčivě ukazuje, že ČSLA kvalitativně všestranně rostla právě v těch obdobích, kdy byla plně uplatněna vedoucí úloha KSČ v její výstavbě. Naopak narušení principů uplatňování vedoucí úlohy strany v ČSLA v krizovém období vedlo k nedozírným následkům a ke stavu, při kterém: „... politický rozklad v armádě byl provázen všestranným uvolněním kázně a narušením principů nedílné velitelské pravomoci v míře nemyslitelné v socialistické zemi... Bojeschopnost i morální a politický stav ČSLA citelně poklesly, takže oprávněně vznikla otázka, zda je naše armáda bez jasných pokynů vedení strany a vlády způsobilá zajišťovat ochranu našich západních hranic, jež jsou současně hranicí i celé světové socialistické soustavy.“ (Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ, In: KSČ o ozbrojených silách, Naše vojsko, Praha 1976, s. 335 až 356.)

Mimořádně velká pozornost, věnovaná vedoucími orgány strany ČSLA v pokrizovém období, plynula jednak z nezbytnosti odstranit rychle a důsledně nedostatky v její akceschopnosti a bojové pohotovosti, jednak z potřeby formulovat roli a poslání ČSLA v procesu budování a obrany rozvinuté socialistické společnosti. Tato role byla v sevřené formě vyjádřena v Rezoluci XIV. sjezdu KSČ. Její důsledné rozpracování a postupná realizace usneseními představenstva a sekretariátu ÚV KSČ v zákonných opatřeních, v obsahu řídicích dokumentů velení a HPS ČSLA, v jednání celarmádních porad stranických i služebních funkcionářů, v procesu bojové a politické přípravy vedla k rychlému obnovení vlivu strany na život ČSLA a upevnění vedoucí úlohy strany ve všech oblastech jejího života.

Na XV. sjezdu KSČ mohlo být proto již konstatováno: „Představenstvo ústředního výboru strany se často zabývalo otázkami ČSLA, zkvalitňováním a prací jejího veli-

telského sboru, politickou a bojovou přípravou vojsk. Dbalo, aby naše armáda měla vše, co potřebuje k zajištění našich hranic, aby se rozvíjela jako moderní armáda, osvojovala si soudobou vojenskou techniku a zvládla vojenské mistrovství." (XV. sjezd KSČ, Svoboda, Praha 1977, s. 70.)

Péče Komunistické strany Československa o vedení ČSLA pokračovala v duchu závěrů a usnesení XV. sjezdu KSČ v celém následujícím pětiletí až do XVI. sjezdu KSČ. V tomto období vedle kádrových otázek a pravidelných kontrolních zpráv v souvislosti s každoročním projednáváním výcvikového rozkazu ministra národní obrany ČSSR v předsednictvu ÚV KSČ byly orgány ÚV řešeny takové otázky, jako:

- stanovení proporcí výdajů na obranu a bezpečnost vzhledem k celkovým výdajům státního rozpočtu,

- opatření ke zvýšení účinnosti branné propagandy a popularizace ČSLA ve společnosti,

- opatření ke zdokonalení systému přípravy kádrů a k dalšímu rozvoji vojenského školství,

- novelizace branného zákona,

- zásady nového zákona o průběhu služby vojáků z povolání,

- zásady úpravy podmínek k přijetí a studiu na vojenských vysokých školách,

- stav a úkoly formování záložního velitelského sboru a politického aparátu,

- analýza výsledků dosažených při realizaci závěrů XV. sjezdu v ČSLA a hlavních směrů branné politiky pro XVI. sjezd KSČ,

- nové základní řady a jejich uvedení do života ČSLA, a řada dalších.

Postupnou realizaci usnesení sjezdu a usnesení orgánů strany v životě ČSLA projednávaly celoarmádní stranické aktivity, výroční schůze a stranické konference. Realizace stála nepřetržitě v popředí pozornosti velitelů a politických orgánů, tvořila základ obsahu stranickopolitické a ideové výchovné práce. Naša svůj výraz v obsahu i intenzitě bojové a politické přípravy. O důslednou realizaci usnesení strany v ČSLA

usilovala aktivně drtivá většina příslušníků ČSLA, což se také mimořádně příznivě projevilo na kvalitě její bojovosti a bojové pohotovosti. Místní a lokální nesoulad s tímto obecným tvrzením nesnižuje jeho platnost. Je spíše jen potvrzením faktu, že úroveň stranického vedení má na všech úrovních a ve všech místech svou konkrétní tvář, že je skutečně procesem, na jehož kvalitě závisí i skutečně dosažené výsledky jednotek, útvarů, svazků, svazů i celé ČSLA. Hodnocení vlastní práce a dosažených výsledků metodou kritické analýzy na všech stupních je proto v ČSLA dlouhodobě platným požadavkem, který umožňuje v plné míře využít v práci velitelů, štábů, technických a politických pracovníků, v činnosti všech příslušníků armády těch příznivých možností pro její bojovost a bojovou pohotovost, které poskytuje přímé řízení ČSLA vedoucími orgány Komunistické strany Československa.

Zvýrazňují a přecházejí konkrétní opatření vedoucích orgánů strany, jakož i rozsáhlou a konkrétní práci komunistů v armádě proto, že hodnotit péči strany o ČSLA jen podle kvality slov řečených přímo na její adresu na sjezdech strany, nejenže neodpovídá situaci, ale je i krátkozraké a zjevně nesprávné.

Ve vojenské politice strany, jako části celkové její politiky rovněž platí, že linie strany na všestranné zabezpečení budování i obrany rozvinuté socialistické společnosti vytyčená XIV. sjezdem má dlouhodobou platnost. Proto byla v uplynulých letech důsledně respektována, upřesňována a konkretizována jak následujícími sjezdy, zasedáními ÚV KSČ a úsilí o její realizaci se promítlo do práce celé strany ve vedení společnosti i ČSLA.

XVI. sjezd strany slovy generálního tajemníka ÚV KSČ soudruha Gustáva Husáka práci ČSLA vysoko ocenil, když zdůraznil: "...naše armáda je spolehlivým ochráncem našich hranic a pevným článkem ozbrojených sil států Varšavské smlouvy." (Sborník hlavních dokumentů XVI. sjezdu Komunistické strany Československa, Svoboda, Praha 1981, s. 15.)

XVI. sjezd strany však zároveň na základě dosažených výsledků i prudkého zhoršení mezinárodní situace na přelomu osmdesátých let v sevržené podobě vyjádřil vůli strany na kvalitativní stránky rozvoje ČSLA: „...Nebudeme litovat sil a prostředků, aby naše armáda byla vysoce moderní armádou, bezmezně oddanou straně a lidu, schopnou společně se Sovětskou armádou a armádami ostatních států Varšavské smlouvy uchránit mír a vymoženosti socialismu.“ (Tamtéž, s. 35.)

Chápeme-li bojovou sílu socialistické armády jako souhrn a těsné spojení dokonale technické vybavenosti s vojenským mistrovstvím a nezlomnou morálkou, umocňované sociálním systémem a kvalitou spojeneckých svazků, pak právě požadavky sjezdu jsou koncentrovaným vyjádřením požadavku zvyšování kvality bojové síly ČSLA. To je také nejpřesvědčivějším výrazem a dokladem chápání jednoty budování a obrany socialismu za situace, kdy válekytivé kruhy imperialistických zemí v čele s USA tvrdošíjně pokračují v kursu za získání jednostranných vojenských výhod, narušení existující rovnováhy sil a balancování na pokraji války.

Péče strany o vedení ČSLA neustala ani po XVI. sjezdu KSČ. Již v květnu 1981 projednalo předsednictvo ÚV KSČ dokument k otázkám komplexního zdokonalování civilní obrany ČSSR, usnesení ke zprávě o stavu vojenské kázně a dalších úkolech jejího zvyšování, jakož i opatření k uplatňování požadavků vědeckotechnického rozvoje v podmínkách ČSLA.

Jednání celoarmádního aktivu komunistů k rozpracování a realizaci závěrů XVI. sjezdu KSČ v ČSLA konkretizovalo postup armádní stranické organizace pro nejbližší léta.

V obsahové orientaci nejen armádní stranické organizace, ale všech příslušníků ČSLA obrátil aktiv pozornost především na důsledné zvládnutí a realizaci linie XVI. sjezdu KSČ komplexně, v celém jejím rozsahu. Přitom však i dostatečně konkrétně zvýraznil úkoly komunistů a všech příslušníků některých svazů, civilní obrany, štá-

bů, vědeckých pracovišť, vojenských škol atd., které vyplývají ze zvláštností a specifiky jejich práce.

Pokud jde o úkoly, na něž je třeba soustředit v podmínkách ČSLA pozornost, celoarmádní aktiv komunistů zvýraznil zvláště skupiny úkolů a požadavků ve všech hlavních oblastech. Za prvé v oblasti dalšího upevňování bojové pohotovosti a připravenosti ČSLA, jejíž úroveň označil za kritérium naší práce a zodpovědnosti, jakož i kritérium uvědomění si svých povinností před stranou a lidem. V této souvislosti obrací pozornost na kvalitní práci s kádry, docenění morálně politických činitelů, na úsilí za mistrné ovládnutí bojové techniky a vyšší a trvalé výsledky v bojové a politické přípravě. Orientuje na zvyšování iniciativy a aktivity, úrovně uvědoměle vojenské kázně a fyzické připravenosti. Dále pak na zvyšování kvality velitelského sboru, jeho příkladnost, úroveň řízení a zvyšování jeho odpovědnosti za dosahované výsledky.

Za druhé v oblasti ideologické práce vytyčuje požadavky především k zabezpečení hlubokého pochopení smyslu a významu závěrů sjezdu. Do popředí pozornosti klade výchovu k vědeckému světovému názoru a dosažení u všech příslušníků ČSLA hlubokého přesvědčení o správnosti politiky KSČ a ztotožnění se s ní. Vyzvedává požadavek účinné výchovy v duchu socialistického vlastenectví, proletářského a socialistického internacionalismu, třídní bdělosti a boje proti všem projevům buržoazní ideologie a maloburžoazní morálky. Obrací zároveň pozornost k otázkám vojenské výchovy a účinnějšímu využívání celého systému ideologického působení, zavedeného v ČSLA.

Konečně v třetí oblasti řeší a vytyčuje konkrétní úkoly pro samu armádní stranickou organizaci, společenské organizace, politické orgány a politický aparát.

Obsah jednání celoarmádního aktivu znamenal mocný impuls ke zvýšení úsilí za úspěšné zakončení výcvikového roku i pro způsob rozpracování postupu velitelských

a politických orgánů ve střednědobých plánech realizace XVI. sjezdu ve vlastních podmínkách.

Předsednictvo ÚV KSČ projednalo zaměření Rozkazu ministra národní obrany pro nový výcvikový rok a své stanovisko ke Směrnici pro ideologickou práci v ČSLA po XVI. sjezdu strany.

Obsahové zaměření stranického vedení ČSLA na období po XVI. sjezdu bylo tedy a je konkretizováno, upřesněno a má podobu konkrétních úkolů i cílů pro všechny články ČSLA. To spolu s úspěchy v budování rozvinuté socialistické společnosti v ČSSR vytváří kvalitativně nové podmínky pro neustálé zvyšování bojové síly a bojové pohotovosti ČSLA. Tyto možnosti a podmínky jsou tím širší, čím hlubší je míra socialistických přeměn, čím je československá společnost ve svém vývoji rozvinutější. To je trvalá tendence, založená

na možnostech a nově vznikajících kvalitách provázejících postupný rozvoj socialistické společnosti. Zároveň to však není nic jiného než právě tendence, která zůstane jen tendencí, nebude-li cílevědomě a zcela konkrétně využito všech těch možností, které poskytuje.

Aktivní a tvořivá přeměna těchto možností ve stále vyšší kvality bojové pohotovosti ČSLA v procesu její bojové a politické přípravy — to je základní, vlastenecký i internacionální úkol všech jejích příslušníků — velitelů, politických pracovníků, vojáků i občanských pracovníků. Příslušníci ČSLA mohou v tomto úsilí plně využít příznivého společenského klimatu, vytvářeného přímým vedením naší armády, Komunistickou stranou Československa a soustavnou péčí státních orgánů o naplňování potřeb rozvoje a upevňování bojové síly a bojové pohotovosti ČSLA.